

et nüüd keif äppardust ja õnnetust ollid ärra-
kannud, ja et willi ja linnad sel aastal hästi
piddid siggima. Saksamaal, kus sesamma temp
wannast peti, ütlesid ennast talwe ehk surma
ärrakandwad.

Leänemaal, Martna kihhelkonnas, olli rah-
wal, 200 aastat teed, se pruuk, et ferwade, kui
willi olli mahhatehtud ja wiim wiibis tullemat-
ta, rahha ja wilja kokkopanniwad, waat õllut
ostsid, sedda põllo peäle weddasid, lauldes ja
palwet tehhes ärrajõiwad, suggu õllut ka kõr-
gesse wasta taewa lopisid, üteldes, et, kuida
õllut jälle mahhatulleb, nenda ka wihma hak-
kab sabbama.

Maial mailmas on paljo tühje kombesid lih-
hawõtte laupäwal ja esimesse Pühha hommikul
lifumas, kellest meie polle marahwa hulgas el-
lades middagi kuulnud. Sedda ennast tulles
Jürripäwast selletada.

Jürrri pääw, Jürrri kuu 23^{mal} päwal.

Kes on se Jürrri, kellest se pääw omma nim-
me sanud? Mis ennemuistsed juttud temmast

kulutawad, sest ei tea, kui paljo sedda tõssi on.
Itlewad, et Jürrri, ehk Georg, olnud üks suur-
suggu wäggerw söddamees, Kappadofia maal,
Asia mailma jäus 250 aastat pärrast Kris-
tust, kedda wimaks ristiussu pärrast hirmsal
kombel surnuks pinatud. Temma keigekideta-
wam teggo olnud se, et ühhe hirmsa kahjotegge-
wa mao ärrawoitnud ja tapnud. Ahwrika ma-
ilma jäus Libia maal, Silena liinna liggidal,
nenda se wanna jut kaib, piddanud üks woima-
to suur tigge maddo ühhe soo sees paika, ja
täitnud omma hirmsa hinge haifoga liinna katko
ja tapja tõbbega ärra. Liinna rahwas ei olle
temmast jäggo sanud, et kül mittokord temma
peäle kippusid. Hädda sundis siis maoga sedda
kaupa teggema, et temmale iggapääw kaks lam-
mast toidussöks piddiwad wima, ning kui lam-
bad kassinaks jäiwad, lamba ja innimesse, ked-
da liso järrele liinna rahwa seast woeti. Zuhus
siis liist ka kunninga tütre peäle langema. Tem-
ma wannemad, suggulassed, sõbrad ja liinna-
rahwas ollid sure nutto ja kaebdussega tedda
mao jure saatmas, kui se wahwa mees Jürrri